

I. Ce idee coprinde această propozițiune ? S. . . . I. Așa este. — Și asta coprinde o idee secundară, fiind-că nu e lucru principal a ști, dacă vecinul său altul a cules fructe și dacă tocmai atunci a cules, când ședea George dinaintea grădinei. — Ea putea să nu se spună de loc în narațiune, după cum nu s'a spus cum a venit George acolo și cât a șezut. Prin urmare și această propozițiune poate să rămână afară. — Asemenea se poate lăsa afară și propozițiunea a treia (il chiamă pe George înlăuntru), fiind-că nu era de trebuință, ca să între înlăuntru spre a-i da perseci ; putea să-i le dea și afară.

Nu tot astfel este cu propozițiunea, *Îi dete două perseci mari și frumoase*. — Aceasta coprinde o idee principală, fiind-că este de neapărată trebuință a ști modul, în care a dobândit George persecile, și fiind-că fără dânsa n'ar avea înțeles cele-l-alte propozițiuni ; prin urmare ea nu poate fi lăsată afară. — D. Spune această propozițiune încă o dată S. . . . I. Schimbă numai forma și scrie-o pe tablă : *George priimise de la vecinul său două persici mari și frumoase*.

Tot astfel se va urma și cu cele-l-alte propozițiuni.

b). Resumatul (sau concentrarea) narațiunii în punctele ei principale este :

George priimi de la vecinul său două perseci mari și frumoase. El nu le mănca însuși, ci cu voia mamei sale, le a dat celor două surori bolnave, cari le au mâncat cu plăcere. Aceasta i-a făcut lui George o mare bucurie.

c). Ideea fundamentală în formă mai scurtă :

George a dat din iubire surorilor sale două persece mari.

d). Desvoltarea treptată a ideii fundamentale, după împrejurările ce stau în legătură cu dânsa :

1. George a dat din iubire surorilor sale două perseci mari și frumoase.